

РЕШЕНИЕ

№ 2100

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8120** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от М. Г. А., ЕГН: [ЕГН], срещу заповед № 513з-5945 от 11.07.2022г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи на МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена при неспазване на установена форма, съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с целта на закона. Излага съображения, че не е неспазена императивната норма на чл.59 ат.2 от АПК, която определя всички данни които следва да съдържа такава заповед. Твърди, че дисциплинарно-наказващият орган е взел своето решение без да анализира каквито и да било факти и обстоятелства както поотделно, така и в своята съвкупност, води до непълнота на проверката и неправилна преценка на събраните доказателства. Излага доводи, че в конкретния случай се касае за тенденциозност при вземане на решение и издаване на индивидуален акт в нарушение както на материалния, така и на процесуалния закон. Изискването за съответствие на административният акт с целта на закона е изискване за законосъобразност и неспазването му опорочава акта и го прави недействителен. Ето защо иска да се отмени оспорената заповед. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на Столична дирекция на вътрешните работи оспорва твърденията по жалбата. Счита, че в хода на производството не се доказва наличие на

действие от страна на служителя. Твърди, че от доказателствата по делото се установява, че дисциплинарно наказаното лице е нарушил член 43 към Приложение № 11 от Инструкция № 8121з-929/2014г. за патрулно-постовата дейност, в която се казва „Датата, времето и анкетните данни на проверяващия се отразяват в информационната карта на наряда”, като съгласно ал.2 на същия член тези данни се отразяват в Приложение № 11 по образец на същата Инструкция, където задължително се полага подпис на проверяващия и подпис на началник на заверка. А. е следвало, но не е поставил подписите в книга с № 513р-88327/2021г. за отразяване на резултатите от проверките на нарядите на дежурството. Твърди, че заповедта е издадена в съответствие с целта на закона. Претендира разноски.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността полицейски инспектор III степен в 01 група на сектор „М.“ към отдел „Охранителна полиция“ към СДВР.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка със справка № 513р-42687/12.05.2022 г. по описа на СДВР, по повод на извършена проверка, разпоредена със заповед № 513з-2382/22.03.2022 г.

Проверката е разпоредена по данни за допуснато нарушение на служебната дисциплина от служители на сектор „М.” към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, съдържащи се в докладна записка № 513р-22265/14.03.2022г. на началника на сектор „М.” за това, че в периода от 01.07.2021г. до 31.12.2021г., в част от информационните карти на пешите патрули, охраняващи метростанциите от столичното метро, с позивни от 108 до 123, има подправени документи и неистински подписи при инструктаж и отвод. За същия период в голяма част от информационните карти на назначените, като П./Контрола, полицейски инспектор М. А., младши експерт Н. Я. и младши експерт Т. Т., не са се явявали да им бъде провеждан инструктаж от началника на групата или от този, който го замества със заповед, а същите са провеждали инструктаж и отвод на пешите патрули, охраняващи поверените им метростанции.

В част от информационните карти на пешите патрули, охраняващи метростанциите за същият период има проведени инструктажи и отводи, когато полицейският инспектор М. А. е бил в болничен или в законно установен годишен отпуск. В информационните карти на пешите патрули липсва осъществен контрол от П./Контрола, а в информационната карта на П./Контрола е отразена такава проверка на пешия патрул и записана в книга образец 11.

Резултати от проверката са обективирани от съставената справка № 13р-42687/12.05.2022 г. по описа на СДВР и материалите към нея.

В хода на дисциплинарното производство на жалбоподателя е връчена покана № 513р-42962/13.05.2022 г. с която жалбоподателят на основание чл.207, ал.11, вр. ал.8, т.1 ЗМВР е поканен да се запознае със заповедта за образуване на дисциплинарното производство и да даде писмени обяснения. Жалбоподателят е депозирал писмено обяснение под формата на възражение № 513р-31825/11.04.2022 г., адресирано до директора на СДВР, с което заявява, че подписите не са идентични, тъй като при извършването на проверки на служителите, в много случаи, подписите са полагани „небрежно“ в неудобна поза – на коляно, на седалка във влаковите композиции или на

табло в служебен автомобил.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Директорът на СДВР е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител М. А., поради което е издал оспорената заповед.

С описаното деяние е прието, че е извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, предл. първо и предл. второ, ал. последна от ЗМВР – неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители.

Ето защо и на основание чл.200, ал.1, т.15 от ЗМВР, е наложено наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

При така установените факти настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, по реда на чл.168, ал.1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл.204, т.1, т. 4 от ЗМВР.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл.210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В заповедта се съдържат посочените факти, видно от установеното по-горе. Отражено е, че заповедта е издадена вследствие на установената и описаната фактическа обстановка. Детайлно са описани времето, както и в какво се изразява нарушението според наказващия орган.

Посочено е, че е извършено нарушение по чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР, която норма предвижда неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Видно от заповедта ясно и точно е посочено с кое деяние, какво точно нарушение на служебната дисциплина е прието, че е извършено, като действително.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаването ѝ ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 195, ал.1 ЗМВР, който започва да тече от момента, в който дисциплинарно наказващият орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и относно нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение.

Съгласно чл.206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от установеното,

жалбоподателят е имал възможността да представи писмени обяснения и го е направил.

С оглед на изложеното следва да се направи извод, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не са допуснати нарушения, ограничаващи правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон. Дисциплинарното наказание „порицание“ е наложено за допуснато от жалбоподателя неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители.

Предвид събраните доказателства съдът намира, че следва да се приеме за установено, че жалбоподателят е осъществил деянието, за което е наказан. В този смисъл следва да се ценят неоспорените от него писмени доказателства, цитирани по-горе, които са част от административната преписка - така докладна записка № 513р-22265/14.03.2022г. на началника на сектор „М.“, справка от 12.5.2022 г. относно извършена проверка, в която изключително подробно са отразени резултатите от извършената проверка.

Посочените изводи не могат да се опровергават от показанията на св. Я.. На първо място, следва да се отбележи, че по отношение на този свидетел също е водена проверка, за същите обстоятелства. В тези показания свидетелят описва как по принцип протича проверката, но не се дават конкретни сведения за процесния период и процесните факти. Същевременно, тези показания се опровергават от изготвеното заключение в административно-наказателното производство – така експертна справка № 81-Е/2022 от 19.4.2022 г. – т. 9.1 от заключението, в което се дава категорично заключение относно това кои от изследваните подписи НЕ са положени от жалбоподателя.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че ДНО е взел своето решение без да анализира каквито и да било факти и обстоятелства, както и неправилно са преценени събраните доказателства. В оспорената заповед, при спазване на чл.206, ал.2 ЗМВР, се съдържат подробни мотиви относно определяне вида и размера на наказанието, като е съобразена тежестта на извършеното нарушение, настъпилите вредни последици, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, формата на вината, както и цялостното поведение на служителя по време на службата му. Съдържат се мотиви и относно вида и размера на наказанието.

Оспореният акт съответства и на целта на закона, доколкото с въздигането в дисциплинарно нарушение на служебните задължения се цели служителите на МВР да изпълняват своите задължения съвместно и отговорно. Целта на дисциплинарното наказание е да въздейства поправително-възпитателно и предупредително-възпиращо, както по отношение на жалбоподателя, така и по отношение на останалите служители. Изложеното налага извод, че дисциплинарният орган законосъобразно, на основание на събраните доказателства, е приел че поведението на полицейския служител в конкретния случай представлява дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР, поради което правилно е било наложено и дисциплинарното наказание по чл.200, ал.1, т.15 от ЗМВР. Оспорената заповед, като издадена от компетентен орган в съответната форма, при спазване процесуалноправните и материалноправни

разпоредби по издаването ѝ и при съобразяване с целта на закона се явява законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По разноските: С оглед изхода на делото жалбоподателят дължи разноси за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв.

На основание чл. 211 от ЗМВР решението не подлежи на касационно оспорване.

Водим от горното и съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. А., ЕГН: [ЕГН], срещу заповед № 513з-5945 от 11.07.2022г. директора на Столична дирекция на вътрешните работи на МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

ОСЪЖДА М. Г. А., ЕГН: [ЕГН], да заплати на СДВР сумата в размер на 200 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: